

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svočr, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovensko šolstvo v letošnji proračunski debati.

Nič ni tako važnega za Slovence, kakor so šole. V ljudskih šolah se za najpotrebnejše izobražuje preprosti, a tudi najširši narod, v srednjih si dobiva podlago za razne bodoče poklice malo število narodovih sinov in hčerá, a na visokih učnih zavodih se bavijo s strokovnimi znanostmi tisti, ki so posebno poklicani čuvati in gojiti največje narodove koristi na duševnem in gmotnem polji. Tako gre neprestano, leto za letom, in od šol je v prvi vrsti zavisno, ali veje v narodu zdrav dub in ali ima dober temelj za svoje vsestransko napredovanje. Na šole torej mora bistrim očesom vedno paziti vsaka politika. Temeljna zahteva je nam Slovencem, da se po vseh šolah poučuj v narodovem jeziku in odgajaj, zlasti po nižjih šolah, v versko-narodnem duhu. Slovenci pa nimamo niti ljudskih šol s slovenskim poučnim jezikom in že to nas mora gnati, da smo za naše šolstvo vedno na straži in da ne zamudimo nobene prilike, ko lahko naglašamo to svojo najnujnejšo potrebo. Imamo sedaj na Dunaji novo vlado, novega naučnega ministra. Ž njim je treba „ab ovo“ govoriti, — žalostno, da je takó, ali biti mora! To so uvideli naši poslanci in pri ravnozar završeni debati o šolstvu ponovili naše šolske zahteve. Govorili so poslanci, izven koalicije stoječi: Nabergoj, prof. Spinčič, dr. Gregorčič in dr. Gregorec, a iz koalicije prof. Robič. Menimo, da z govori niso še vsega opravili, in nadejamo se, da bodo s složno akcijo tudi znali prisiliti ministerstvo k ugodni rešitvi naših opravičenih zahtev, še predno se razidejo na parlamentarne počitnice. Mi hočemo za sedaj priobčiti posamezne govore, ker so v njih naslikane tužne in nenaravne naše šolske razmere in ker nam nikdar ne morejo biti dovolj zaane, da si jih vsi vzamemo k srcu in delamo skupno na to — odpraviti, odnosno zboljšati jih!

I.

Poslanec gospod Janko Nabergoj je v poslanski zbornici dne 21. aprila t. l. govoril:

Visoka zbornica! Ako ima kateri član te visoke zbornice dolžnost, oglašiti se za besedo pri

posvetovanju o proračunu naučnega ministerstva, sem to gotovo jaz, zastopnik Trsta in njega okolice. V nobeni kronovini, izvzemši Koroško, ni bojevati slovenskemu narodu tako trdega boja za šolo, kakor na Primorskem in sosebno v Trstu. V tem, ko ima italijanska manjšina Primorske državne in občinske gimnazije, realke, obrtne šole in jedno navtiško šolo, nima slovenska večina v deželi ničesar od vsega tega. V vsi Primorski je ni nijedne same srednje šole, nijedne obrtne šole, jedne strokovne šole, v katero bi mogel vstopiti slovensk otrok po dovršenju slovenske ljudske šole, kajti po vseh takih šolah je učni jezik ali italijanski ali nemški.

Dvajset let že zahtevamo slovenskih srednjih šol za Trst, Gorico in Istro, toda brez vsacega uspeha. Država zahteva od nas davek v krvi in denarju, ali sredstev za izobraževanje nam ne da nikakih, dasi brez izobražbe pada in mora pasti tudi davčna moč narodova.

Ali, kaj govorim o srednjih šolah? Niti potrebnih ljudskih šol nam ne dajo. Mesto Tržaško šteje brez okolice, ki je čisto slovenska, do 30 000 Slovencev, katerim se ne posreči, da dobe od mestne občine jedno samo slovensko šolo. (Čujte, čujte!) Že deset let prosijo zanjo; ali mestna občina neče ustreči upravičeni prošnji in vlada ne najde moči, da bi prisilila občino k izpolnjevanju njene dolžnosti. Vlada je bila pač močna dovelj, da je nastopila proti Ljubljani, Pragi in vsi deželi Tirolski, ali mestnemu svetu Tržaškemu nasproti ne ve si ni sveta ni pomoči.

V obeh teh mestih je slovensko prebivalstvo prisiljeno, doprinasati za italijanske občinske šole ter poleg tega vzdrževati slovenske šole na lastne troške, ako hoče take imeti. Na ta način nosi slovensko prebivalstvo dvojno breme. In v resnici obstoje v Trstu in v Gorici slovenske zasebne šole, katere se vzdržujejo z dobrovoljnimi prispevki.

Slovensko zasebno šolo v Trstu obiskuje 500, ono v Gorici 300 slovenskih otrok. A vzlic temu trdijo, da mi dokazano, da bi bilo v teh dveh mestih toliko slovenskih, šolskemu obiskovanju podvrženih otrok, kolikor zahteva postava. Vrše se poizvedovanja, katera naj zbok svoje dolgotrajnosti utrudijo Slovence in s svojimi premetenostimi osmešijo organe

in oblasti, katerim so bila poverjena ta poizvedovanja.

Po teku teh poizvedovanj bi morali sklepati, da vladi niti ni resno do tega, da se izvrše šolski zakoni, kolikor se dostaje Trsta in Gorice. Nerazumljivo je, kako se morejo te šolske stvari pri dobri volji vlade zavračevati po štiri, dá po osem let. Res je, da Trst nima svojega šolskega zakona, ali za Trst velja še vedno politiška šolska ustava, katera daje vladi na roko zadostna sredstva, ako hoče pripomoči državi zvestemu slovanskemu prebivalstvu Tržaškemu do njega pravice.

V zadnjem zasedanju deželnega zbora Tržaškega sklenil se je sicer šolski zakon, a nemogoče je, da bi katera avstrijska vlada mogla predložiti ta zakon v najvišje odobrenje, ker je sestavljen po vsi svoji vsebini na škodo slovenskega prebivalstva v mestu in po okolici in je tudi v protislovju z državnimi šolskimi zakoni. Ako bi omenjeni načrt šolskega zakona kdaj zadobil potrjenje, izročeni bi bili Slovenci v mestu in po okolici na vse večne čase italijanskemu življu na milost in nemilost. V skupnem državnem interesu je torej, da se ne zgodi kaj takega. Za Gorico in Istro ima vlada že sedaj zadosten ročaj, ako hoče biti pravična tamošnjemu prebivalstvu, toda državi zvesti Slovani Primorske se zapostavljajo, njih prošnje se ne uslišijo, krivica, ki jih tlači, se dopušča, da se le ne izzivljajo italijanissimi. Nas žrtvujejo Italijanom na ljubo in se nam kratijo postavna sredstva za izobraževanje, do katerih imamo sveto pravico. Za Italijane in celo za one iz kraljestva skrbi mestna občina, za malo število Nemcev v Trstu skrbi prav po materinski država, kar je tudi prav, le Slovenec ne dobi nikake podpore in pravice.

Smešen je izgovor, ki se nam v jednomer ponavlja z italijanske strani, da je namreč v okolici Tržaški zadostno število slovenskih ljudskih šol ter da naj bi Tržaški Slovenci v te šole pošiljali svoje otroke.

Povsod se vrši ravno narobe, da se namreč otroci pošiljajo v šolo z dežele v mesto in ne iz mesta na deželo; sicer pa tudi po okolici ni zadostno šol, in obstoječe šole ne morejo vzprejemati vseh učencev, ki se oglašajo. Tako so morali n. pr.

LISTEK.

Šolska slika.

Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.

II.

(Dalje.)

Pelje se on v naše selo in glej, kam je zavil! Evo ga, sedaj pa naravnost mej narod. Voz postoji. Mi gledamo, kdo utegne to biti.

Gospodski človek nespretno skoči raz voz in gre leno in kakor da je Bog vé kako utrujen proti mizi, kjer tudi pop sedi. Ne imenuje Boga, samo z glavo malo pokima.

— Ali je tu kmet?

Mi smo mislili, da je novi pisar, in smo povstajali. Kmet skoči izza mize.

— Jaz sem, gospod!

Gospodski človek vzame iz žepa narejeno cigareto, vtakne si jo v usta, in gre postrani, a neprenehoma gledaje v kmeta, k mizi; pomakne slamsnik nazaj, nagne se k popu in iztegne roko.

— Da si mi zdrav, sinko! pravi pop.

Ali gospodič seže po skrabici za šveplenke,

katera je bila pred popom, in hitro izmakne roko. Vzravna se in pogleda postrani popa, še bolj zametkne, a brazgotina na čelu kakor da je še globlja postala.

Potlej se zopet z levim ramenom obrne h kmetu:

— Kje je tu šola?

— Ondu je, gospod, takoj tik cerkve.

— Vodi me tje! reče gospodski človek.

— Zaprta je!

— Pa mi jo odpri! Jaz sem imenovan učiteljem v tem selu.

Glej! ... Nov učitelj! ... Kako to?

Pop se vzravna in ga začne motriti. Tudi mi smo se ohrabрили. Posedali smo zopet in napravili tudi njemu prostora, ali on ni maral prisesti, ampak zopet velel kmetu:

— Daj, daj hitro! Jaz sem truden. Odpri šolo in pošlji mi slugo.

— Sédi, človeče! pravi prostodušno kmet. Saj ti ni sablja za vratom.

Učitelj se naameje, ali samo z levim krajem ust, levo oko se mu čisto zapre, a z drugim pogleda kmeta najprej v opanke in potem v kapo.

— Ne bom, pravi, daj vodi me!

— Ali sédi, da pijesh kaj! reče kmet.

— Ne maram nič, pravi on ostro, a nad tisto brazgotino se pokažete še dve — vodi me!

Kmet gre z njim.

Kak čudak je to? reče Ostoja Purešević. Ali je malo preveč moder ali pa bedast!

Seljaki zmajó z rameni in, sami ne vedé zakaj, zatopé se v nekako temno slutnjo.

Drugi dan gre učitelj v gostilno. Séde sam, nakisli obraz in ždi. Naroči si jedi, potem pa zopet v šolo. Dece ni bilo, ker je bil že mesec julij, pa zaradi tistih nekoliko dnij do počitnic nismo hoteli sklicavati otrok.

Popa se izogiblje, da je groza. Že je teden dnij, odkar je prišel, a ni še izpregovoril besedice z njim. Ko pride nedelja, čaka ga pop, da bi vodil „pijevnico.“*) Dá, ali učitelja ni od nikoder! Po končanem opravilu se napravi pop, da vidi, ali ni učitelj morda kaj bolan. Ko vstopi v sobo, glej, dobi ti učitelja na postelji, prirejeni od kuhinjskih vrat, pod katera je podložil na štirih krajih po pet, šest opek. Na nogah ima blače, a zgoraj samo srajco. Bosonog leži in čita neko staro knjižuro.

— Pomozi Bog! reče pop.

Učitelj se zanese z obema nogama kakor z

*) Cerkveni zbor.

Prel. prip.

v Bazovici na ukaz magistrata odpustiti minolo leto 30 in letos 20 otrok, ker ni bilo zadosti prostora. Čudno pa je to, da se stariši takih otrok kaznujejo, baje zato, ker nečejo pošiljati svojih otrok v šolo. Tako postopanje je nezaslišano in provzroča mej prebivalstvom najhujše ogorčenje in razburjenje.

Ponavljam zahtevo slovenskega prebivalstva po slovenskih srednjih šolah, katerih tirja po vsi pravici; zahtevam, da visoka vlada vendar že odpravi krivico, da nimajo Tržaški in Goriški Slovenci niti jedne javne ljudske šole s slovenskim učnim jezikom. Ako vlada ni v stanju, prisiliti občinske svetovalec teh dveh mest, da se pokoré zakonom, potem ji je dolžnost, za slovenske šole v Trstu in Gorici istotako skrbeti na državne troške, kakor skrbi za nemške. Ako ne stori tega, potem ji velja dvojna mera.

Sosebno bi prosil, da se ne bi naša mladina še na dalje odvrčala od vstopa v srednje šole in da se kolikor možno hitro osnujejo slovenske srednje šole na Primorskem, posebno pa v Trstu. Dokler se pa to ne zgodi in se od onih, ki se imajo vzprejeti, zahteva poznanje nemškega ali italijanskega jezika, dajte nam vsaj priložnost, da se bodo mogli priučiti nemščini tisti naši dečki, ki imajo veselje do učenja.

V ta namen prosim visoko vlado, naj otvori dve ali vsaj jedno tako pripravnico, kakeršna obstoji na Proseku, in to v neposredni bližini Trsta, n. pr. v Rojanu ali pri sv. Ivanu, da bodo naši otroci vsaj na ta način deležni pouka na srednjih šolah.

Predlagam torej nastopno resolucijo (čita):

„Visoka c. kr. vlada se pozivlje, da osnuje za slovensko prebivalstvo Primorske srednjih šol v primernem številu, in da dotlej po osnovi pripravnic v najbližji bližini Trsta za to skrbi, da se slovenskim otrokom okolice omogoči vstop v državne srednje šole.“

Vprašanje slovenske osnovne šole v Trstu in v Gorici se pa mora vsekako takoj rešiti. Pričakovati je to tem zaupljiveje, ker ima sedanji načelnik naučne uprave toplo srce za kulturne potrebe vseh plemen naše monarhije.

Prosim Njegovo ekscelenco, da se odločno postavi po robu dosednji krivici, dovolivši tudi Slovanom na Primorskem njih sveto pravico v korist in blagoslov državi in v zadovoljnost nje narodov. (Dobro, dobro!)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. maja.

Državni zbor.

Danes je zopet seja državnega zbora in sicer je na dnevnem redu razprava o proračunu finančnega ministerstva in razprava o zakonskem načrtu glede podržavljenja Tržaških skladišč.

Koaličijska parlamentarna komisija.

Ustanovitev koaličijske parlamentarne komisije je nemškoliberalne liste v provinciji kaj neugodno presenetila in skoro vsi so se izrekli o njej neprijazno, češ, da ima namen, ovirati prosto gibanje liberalne stranke. Vodstvo levičarske stranke je raz-

glasilo nekake tolažilne članke, v katerih pravi, da komisija ne bo ovirala stranke postopati samostojno in da bo le nekaj posredovalni in zedinjevalni urad. Zajedno se tudi pojasnjuje postanek te komisije. Hohenwart ni prvi sprožil to misel, ampak levica sama, videvši, da so nastala nesporazumjenja vedno le njej na škodo. Hohenwartov klub iz začetka ni bil uset za tako komisijo ter se je šele pozneje udal. Provincijalni listi levičarski še vedno niso zadovoljni in pravijo, da je z ustanovitvijo koaličijske parlamentarne komisije postala situacija levičarske stranke neugodnejša, kakor je bila prej. Z druge strani se zopet ugovarja, da ima komisija v prvi vrsti namen, skrbeti za to, da se opoziciji utegni prosto gibanje, in to je menda tudi res.

Jubilej ljudskošolskega zakona.

Liberalci so najbolj ponosni na sedanji ljudskošolski zakon in nameravajo njega petindvajsetletnico slovesno praznovati. Ta namera ne ugaja nasprotni stranki in „Vaterland“ je včeraj priobčil članek, v katerem pravi, da bi praznovanje te petindvajsetletnice imelo provokatoričen karakter ter bi imelo ne nameravanega, ampak temu ravno nasprotni uspeh, ker bi se na nasprotni strani to zmatrало za poredno izzivanje. Če se praznovanja jubilej ljudskošolskega zakona, ima to namen, napovedati tisti boj, kateri se je bil ustavljal po intencijah koalicije. — Ta ostri članek je liberalne kroge silno razburil in utegne še prouzročiti časnikarsko polemiko mej koaliranci, kar bi gotovo ne rodilo dobrih posledic za koalicijo.

Civilna poroka na Ogerskem.

Zakonski načrt o civilni poroki, katerega je pristojni odsek magistratske zbornice že odobril, pride dne 7. maja na razpravo v tej zbornici. Prijatelji in nasprotniki tega zakona se trudijo na vse moguče načine, da si zagotové večino in kličejo svoje pristaje celo iz daljnjih krajev, celo iz Novega Jorka na pomoč. Dobi li vlada večino za svoje predloge ali ne, o tem še ni nikake gotovosti, ker je usoda celega predloga odvisna od tega, koliko članov magistratske zbornice pride na sejo, saj je na stotine takih članov, katerih mišljenja nihče ne pozna.

Praznovanje prvega maja.

Skoro v celi Avstriji praznujejo delavci, pripadajoči socialistični stranki, današnji dan in skoro povsod se bodo vršili delavski shodi. Ker je tega praznovanja namen, demonstrirati za osemurni delavnik in za splošno, neposredno in jednako volilsko pravico, sklepale se bodo na teh shodih povsem jednake resolucije. Najimpozantnejša bo ta demonstracija na Dunaji, ker se je bodo udeležili štrajkujoči delavci. Dunajski delavci so letos sosebno razpoloženi za demonstracije, kar se je videlo že sinoči. Pri pivovarni v Ottakringu hotela je policija razgnati večje krdo stojičih delavcev. Nastala je rabuka in neki redar je na renitentne delavce vstrelil ter nevarno ranil nekega muzika Hrdličko.

Agrarno-socialistiško gibanje na Ogerskem.

Preiskava zaradi agrarno-socialistiških izgrediv v Alföldu je dokazala, da so ondodni socialisti za dan 1. maja pripravljali nekaj upor. Ker je policija zaprla mnogo sumnih oseb, se je razburjenost mej delavci še povečala. Župan, vojaški zapovednik in razni drugi javni funkcionarji dobili so grozilne liste, a delavci, ki so v zaporu, dobili so naznanilo, da jih njihovi tovariši kmalu oproste. Navzlic vsi paznosti orožnikov in redarjev imeli so delavci te dni več tajnih shodov in dobivajo razne bujčkajoče spise. Blizu Hod-Mezö-Vasarhelyja zasledili so orožniki tajno delarno, kjer so delavci pripravljali razno orožje. Prebivalstvo je v velikem strahu, da ne nastanejo krvavi izgredi.

In tako je učitelj osamel. Na prate bi vam mogel povedati vsako njega besedo, tako malo je govoril. Ko vidi, da mu celó ono malo, kar je tu pa tam izpregovoril, nihče ne razume, se ujezi, obrne glavo na drugo stran in čmerno odide.

Nekoč gre počasi mimo kovačnice. Kovač je nekaj težkega delal, ves je moker od potu, srajca se ga kar drži na širokih plečih; zatorej se vstopi na vrata od kovačnice in piha. Nasproti teh vrat so druga ter se tako igra veter skozi kovačnico in hladi potnega kovača.

Ko učitelj mimo pride, se on obrne.
— A zakaj si stal tu?
— Ker sem izpehan, odgovori kovač.
— Vem, a zakaj stojiš na prepihu?
— A?
— Zakaj stojiš tu, pravim, da te tako potnega biže veter?

— Tako delam jaz, kadar se izpotim! Vstopim se na veter in se čisto posušim. Pa ko potlej zopet primem za kladivo, zdi se mi, da nima niti pet gramov, a pleča mi kar pokajo.

Učitelj se nasmeje. Tako: na jedni strani z ustmi, na drugi z česom. Pogleda kovača še enkrat, ne da bi mu kaj rekel. Zavije se samo v plašč in odhaja.

Vnanje države.

Socijalne reforme na Francoskem.

Predvčerajšnjim se je v Lyonu otvorila obrtna razstava. K otvoritvi prišli so iz Pariza razni ministri, na čelu jim ministerski predsednik. Že pri prihodu primerile so se razne demonstracije zoper vlado. Priredili so je privrženci nadškofa Coulléca, kateremu je vlada ustavila dohodke. Na banketu, katerega se ni noben duhovnik udeležil, govoril je ministerski predsednik Casimir Perier, povdarjajoč, da so socijalne reforme neizogibne in da bodo morali tisti, katerim je usoda naklonila imetje, prevzeti velik del bremen tistih, ki si služijo vsakdanji kruh le sproti. Naznačil je, da predloži vlada v kratkem primerne predloge parlamentu. Vprašanje je le, če se bodo kapitalistiški krogi francoski, ki imajo v parlamentu odločilni vpliv, hoteli udati vladni želji.

Domače stvari.

— (Občni zbor „pisateljskega podpornega društva“) se je vršil včeraj zvečer v prostorih Ljubljanske čitalnice. Udeležilo se ga je še dokaj članov, mej njimi nekateri odlični pisatelji. Predsednik dr. Vošnjak je pozdravil navzočne in se s toplimi besedami spominjal slovenskih v minulnem društvenem letu umrlih pisateljev Frana Gestrina, Ivana Tomšiča in J. Freuensfelda. V znak sožalja dvignili so se navzočni s sedežev. Potem je prečital tajnik g. prof. Perušek svoje poročilo o delovanju društva v dobi od lankega občnega zbora; to poročilo prijavimo v bodoči številki. Iz poročila blagajnika g. Funteka smo posneli, da je imelo društvo v l. 1893 dohodkov 226 gld. 87 kr., stroški pa so znašali skupaj 691 gld. 52 kr. Mej poslednjimi so všteti pogrebni stroški za pokojnega društvenega dobrotnika Gestrina in vsota, ki se je dala g. A. Ganglu za Cimpermanov relief. Da se pokrije primankljaj, potrosilo se je 535 gld. glavnice, tako da je bilo koncem l. 1890 v blagajnici še 70 gld. 35 kr. Društvena imovina je znašala dne 1. jan. gld. 857, zmanjšala se je torej za 380 gld. 94 kr., ako se jo primerja z imovino lanskega leta. To pa je večinoma pripisovati izrednim stroškom vsled Gestrinove oporoke. Za Prešernov spomenik se je nabralo do 1. januarja 1894 l. z všteti obresti 1043 gld. 84 kr. — Članov šteje društvo 75, namreč 1 častnega, 8 ustanovnikov, 17 pravih in 49 podpornih društvenikov. — Pregledovalec računov g. Zagorjan je poročal, da so blagajnikovi računi vsi v redu in naj se da blagajniku absolutorij, kar se je odobrilo. — Precej živahna debata se je vnela pri poročilu o zapuščini Frana Gestrina, ki je umrl v cvetu mladosti dne 15. avgusta l. 1893. in v svoji oporoki pokazal svoje iskreno rodoljubje, zapuščajoč vso svojo nepremično last „pisateljskemu podpornemu društvu“. O stanju in razpravi te zapuščine je poročal obširno predsednik dr. Vošnjak ter postavil več predlogov. Debata, katere so se udeležili gg. dr. Tavčar, dr. Majaron, Zagorjan, Josip Noll in posamični odborniki, pokazala je, da je marsikaj glede društvenih pravic nejasno, in zato volil je zbor gg. dr. Tavčarja, dr. Majarona in Zagorjana v odsek, kateremu bode skrbeti, da se Gestrinovo volilo obrne kolikor moči društvu v korist. Ko se

Zopet drugikrat žene Pavao Čerić dva vola pred praznim vozom. Živine se je polotila trma pa ne mara z mesta, a Pavla je to razjarilo. Zardel v lica kakor paprika, kriči nad voloma in ju bije z bičem, kamor doseže.

Kar stopi učitelj predenj kakor general:

— A zakaj, pravi, pretepaš živino?

— Kaj pa hočem, če ne mara iti?

— A zakaj jo ne braniš dobro, pa bi šla?

Pavao ga srpo pogleda:

— Mar ne vidiš, da ata oba kakor polha, da bi ju zlodej? Pa da jih ne bi pretepal! Pa zopet švrk!

— Hujši si od te živine! pravi učitelj.

Pavao se razkorati:

— Nikari me togotiti, ampak brigaj se za svoj posel: Dobro te poznam, kdo si!

Učitelj zamežikne z očmi:

— A kdo sem jaz?

— Čifut, reče Pavao. Jaz te nisem še videl niti križa storiti niti klanjati se. Le čifutekega zakona ne poznam.*)

*) Da ni kristijan, sodi po tem, ker ga še ni videl, da bi se prekrizal, niti mohamedanec, ker se ne klanja. Misi torej, da mora biti šid.

Prel. prip.

(Dalje prih.)

ojnico in ju spusti ob postelji nizdolu. Vtakne znamenje v knjigo in si jo dene mej kolena. Prikloni se malo popu in obsedi na postelji.

— A kje si ti, učitelj? pravi pop.

— Saj me vidiš!

— Vidim te! A zakaj te ni bilo v cerkev, da bi pel?

— Saj nisem pijan, da bi pel!

Pop se odmakne za korak, nagne se nekoliko naprej, zamežikne in zre v učitelja.

— Kaj me gledaš?

— Nič! deje pop. V cerkvi se s pesmijo slavi božje ime!

— Če se slavi, pa ga slavi! A mene pusti pri miru, saj vidiš, da imam posla!

In zopet se iztegne po postelji in odpre knjigo. Pop se prekriža in odbaja iz sobe.

Od tod stopa počasi domov. Seljakom ne omeni nič. Kar sam premišlja.

Odtistihdob ni vprašal učitelja nikdar za nobeno stvar, niti prišel ž njim v dotiko. Tudi učitelj pogleda v tla, kakor hitro uzre popa, načmeri se še bolj, igra se s palčiko in gre kakor mimo turškega pokopališča.

Kdo vé, čemu on tako dela? Kdo vé, kaj si je pop o njem mislil?

je dal odboru absolutorij z večino glasov, volil se je z vzklikom zopet stari odbor, namreč: Predsednikom g. dr. J. Vošnjak, v odbor pa gg. Funtek, prof. Fr. Levec, prof. Orožen, prof. R. Perušek, prof. S. Rutar in A. Trstenjak, za pregledovalca računov pa gg. dr. Romih in Zagorjan.

— (Osobne vesti.) Pravi praktikant pri okrožnem sodišču v Celju, g. Jakob Doljan, je imenovan avskultantom na Kranjskem.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslala: Gdčna Ana Majzelj, posestnikova hči v Št. Jarneju na Dolenjskem 5 kron 10 vin., nabrane pri otvoritvi kegljišča; darovali so: g. notar A. Hudovernik 2 kroni, priigrani dobiček vesele družbe 3 k. 10 vin. — Živili vrli darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani poslali so uredništvu našega lista: Vesela družba v gostilni „pri Štefanu“ 3 krone. — Neimenovan dijak 1 krono. — Skupaj 4 krone. — Živili vrli darovalci in njih nasledniki!

— (Ljudski shod) v Ljubljani je bil danes dopoldne v Perlesovem steklenem salonu. Sklical ga je čevljar g. Grablovic. Na dnevnem redu je bil osemurni delavni čas in pa občno volilno pravo. Vpričo vladnega zastopnika g. Wratschkota je otvoril sklicevatelj zborovanje in obžaloval pičlo udeležbo, bilo jih je namreč zbranih kakih 70 oseb. Rekel je, da se ni temu toliko čuditi, ker živi v Ljubljani delavski stan še v precejšnji temi ter ne pozna sedanjega splošnega delavskega gibanja; da je pa zato naloga zavednejših delavskih krogov nevedneže v tem oziru poučiti ter delavsko gibanje primerno organizovati tudi v Ljubljani. Po izvolitvi predsedništva in zapisnikarjev je g. Grablovic v jako dolgem govoru opisoval stan delavcev, ki da postaja vedno neznosnejši ter utemeljeval zahteve delavcev, zahteve, ki merijo na to, da se vsled vedno večjega tehničnega napredka skrajša delavni čas na dveh osem ur. Govoril je nadalje proti velikemu kapitalu, ki uporablja ves dobiček, katerega mu ponuja tehnični napredek, le v svojo lastno korist, se pa pri tem na veliko množico delavcev nič ne ozira. Zahteval je potem, da se uvede v Avstriji občna volilna pravica za vse državljane brez razločka, začeti od 21. leta. Ako ima — rekel je — kdo dolžnost, nositi z 21. letom puško, da brani ž njo državo, zakaj bi ne imel že v tej dobi tudi pravice, voliti svojih zastopnikov v ona zastopstva, ki sklepajo o uredbah v isti državi. Zahteval je konečno boljše uredbo šol gledé na delavski stan ter neomejeno pravico zbirati se. Gosp. Grablovic je govoril v slovenskem jeziku. V memškem jeziku je pa govoril g. Barta, krznar. Tudi njemu ni bila všeč pičla udeležba pri shodu. Prigovarjal je torej zavednejše delavce, da nevedneže pouče o imenitnosti delavskega gibanja. Zameri posebno tiskarjem, ki se za tako gibanje v Ljubljani nečejo nič brigati. Govornik misli, da baš tisti delavci, ki živé v boljšem položaji, bi morali na to delati, da se stanje zboljša tudi ostalim delavskim slojem. Zahteval je osemurno delo ter občno volilno pravico, kakor njegov predgovornik. Nazadnje je pa prečital resolucijo, ki je bila danes predložena na vseh sličnih shodih v naši državi, ki je še precej obširna, ki pa v glavnih točkah blizo tako-le slove: „Delavski delavni čas skrajša naj se povsod na 8 ur. Pazi naj se strogo na to, da bode nedeljski počitek trajal 36 ur. Uvede naj se splošno občno volilno pravo. Zbrani socialni demokratje protestujejo proti volilni reformi, kakoršno misli uvesti sedanja vlada. Oni protestujejo tudi proti izjemnemu stanju v Pragi. Socialni demokratje zahtevajo neomejeno pravico druženja ter popolno svobodo tiska.“ — Ko je hotel predsednik g. Pečnik dati stavljeno resolucijo na glasovanje, zabranil je to vladni zastopnik. Gospod Grablovic poprosi na to besede ter začne govoriti o nekib razmerah, o nekem mašenju ust (govoril je zdaj nemški), da je pa sicer vse jedno, se li formalno o resoluciji sklepa ali ne, ker zadoštuje činjenica, da so vsi zasnjo. . . Tu mu pa vladni zastopnik zopet poseže v govor in na to gosp. Grablovic vtihae. — Za tem izpregovori še g. Brozovič ter pravi, da so naše domače strankarske razmere krive, ako je pri nas delavski stan še tako malo izobražen; delavci se morajo postaviti na svoje noge, ako hočejo doseči svoj smoter. — Ker se ni noben govornik več oglasil, zaključil predsednik zborovanje z „Živio 1. majnik!“ Potem so pa nekateri delavci zapeli neko nemško pesem, nekateri pa odšli. Popoldne

bode zborovanje baje v Zagorji. Nereda ni bilo nobenega — vršilo se je vse mirno.

— (Znana Ljubljanska firma J. Giontini) praznuje danes petdesetletnico, odkar je bila ustanovljena. Osnovel jo je leta 1829 G. Paternolli v Gorici, dné 1. maja 1844 pa jo je od te firme prevzel Ivan Giontini, v čegar rodbini je ostala do današnjega dne. V petdesetih letih svojega delovanja je izdala ta podjetna knjigotržnica okolo 400 del najrazličnejšega obsega, in sicer dolgo vrsto molitvenih knjig, spisov za narod in mladino, muzikalij itd. Najbogatejša je pač zaloga prostonarodnih in mladinskih knjig; v tem oziru se z Giontinijevo knjigarno ne more meriti nobena druga knjigarna slovenska. Ia kar nas posebno veseli, to je, da se ta zaloga pomnožuje leto za letom in da izhajajo dela, bodisi izvirna ali preložena, ki imajo res stalno vrednost. Giontinijeva firma si je torej v petdesetletni dobi pridobila izredne zasluge za slovensko književnost, katere radi poudarjamo o njeni petdesetletnici, zajedno ji želeč takega neumornega delovanja tudi nadalje!

— (O Kamniški železnici) poroča nam gospod, ki se je v nedeljo dopoldne vozil iz Kamnika v Ljubljano, kaj čudno vest, da je moral v kupeju sedeti z razpetim dežnikom, sicer bi bil dospel popolnem premočen v Ljubljano. Streha na železniških vozovih je tako pomankljiva, da je ne samo pri svetilnici, ampak tudi pri raznih razpoklinah deževalo v kupé. Ne mogli bi skoraj verjeti, da je kaj takega mogoče, ako bi nam vest ne došla od popolnega zanesljive strani. Drugod bi si železnična uprava pač ne upala potujočemu občinstvu za drag denar kaj takega nuditi, a skrajna slovenska potrpežljivost gleda tako ravnanje brez ostre besede. Čudno, prečudno!

— (Izžrebanje porotnikov.) Za drugo porotniško zasedanje, ki se prične dne 28. t. m. so bili izžrebani nastopni gg.: Albin Ahčin, ključavničar in hiš. pos., Jožef Benedikt, trgovec, Jožef Gerber, knjigovez in hiš. pos., Herman Halbensteiner, trgovec in pos., dr. Ludovik Jenko, zdravnik, Blaž Jesenko, trgovec in hiš. pos., Ivan Kopač, gostilničar in pos., Miha Kozak, mesar, Jožef Mayer, lekarnar, Ivan Mejač, trgovec, Artur Mühleisen, hiš. pos., Viktor Naglas, trgovec s pohoštvo, Ivan Perdian, trgovec in hiš. pos., Jožef Regali, mizar in hiš. pos., Albert Schäffer, rokovičar, Fran Terček, hiš. pos., Henrik Wencel, trgovec, Alfons baron Wurzbach, graščak, vsi v Ljubljani; Alojzij Burger, kavarar, dr. Vincencij Dolschein, graščak, Fran Kutin, trgovec in posestnik, vsi trije v Postojni; Fran Cerar, hiš. pos. v Glogovci; Martin Furlan, pos. v Verbljeni; Fran pl. Garzarolli, župan in vel. pos. v Semožečah; Friderik Homan, trgovec, Ivan Sartori, ključavničar, oba v Radovljici, Avgust Herman, hiš. pos. v Kamniku; Matej Janežič, hiš. pos. v Gor. Domžalah; Nikola J. Lenček, notar v Škofji Loki; Jožef Lenarčič, posestnik, Karol Obresa, posestnik in poštar, oba na Vrhniki; Karol Puppis, trgovec in posestnik v Gor. Logatcu; Jakob Peternel, posestnik v Zagoricih; Mihael Staré, graščak v Mengišu; Fran Suhadolnik, posestnik in gostilničar v Borovnici; Fran Videmšek, hiš. pos. v Dobu. Za namestnike: gg. Ivan Česnovar, kramar in pos., Jožef Jerina, hiš. pos., Emil Randhartinger, blagajnik menjalnice, Anton Reiser, krojač in hiš. pos., Anton Rudolf, pristav v hramilnici, Leopold Tratnik, pasarski mojster, Jožef Vidmar, marelar in hiš. pos., Jurij Zamejic, pekovski mojster in hiš. pos., Ivan Žužek, pek. mojster, vsi v Ljubljani.

— (Krvav pretep.) Na Tržaški cesti v Ljubljani blizu hiše št. 12a nastal je moj delavci predainoči pretep. Pri tej priliki sunil je 20 let stari delavec Filip Poznik iz Kamagorice delavca Karola Drnovška z nožem v hrbet, ter mu zadal glasom zdravniškega spričevala smrtno rano. Drnovška prepeljali so v deželno bolnico, Poznika pa je policija izročila deželnemu sodišču.

— (Prvi maj) se nam ni predstavil nič kaj prijazno, kajti ves dan skoro je deževalo in je vreme pušto in neprijazno, kakor je bilo sploh v drugi polovici aprila meseca.

— (Novi vozni red na južni železnici) je stopil v veljavo z današnjim dnem. V Ljubljano dohajajo vlaki iz Trsta: Brzovlaka ob 11. uri 32 min. zjutraj in ob 11. uri 51 min. ponoči; poštna vlaka ob 2. uri 45 min. popoldne in ob 11. uri 32 min. ponoči, mešani vlak ob 4. uri 46 min. zjutraj. Z Dunaja: Brzovlaka ob 5. uri 58 min. zjutraj in ob 5. uri 14 min.

popoldne, poštna vlaka ob 4. uri 37 min. zjutraj in ob 12. uri 41 min. popoldne, mešani vlak ob 9. uri 35 min. zvečer. Iz Celja dohaja osebni sekundarni vlak ob 8. uri 40 min. v Ljubljano. — Iz Ljubljane odhajajo vlaki v Trst: Brzovlaka ob 6. uri 2 min. zjutraj in ob 5. uri 19 min. popoldne, poštna vlaka ob 4. uri 55 min. zjutraj in ob 12. uri 49 min. popoldne; mešani vlak ob 10. uri 15 min. zvečer. Na Dunaj: Brzovlaka ob 11. uri 37 min. zjutraj in ob 11. uri 51 min. ponoči, poštna vlaka ob 2. uri 53 min. popoldne in ob 12. uri 25 min. ponoči, mešani vlak ob 5. uri 4 min. zjutraj. Sekundarni vlak v Celje odhaja ob 6. uri zvečer.

— (Vozni red na državnih železnicah) se je nekoliko spremenil z današnjim dnem. Dohod in odhod vlakov v Ljubljano in iz Ljubljane na progah državnih železnic nahajajo čitatelji na zadnji strani.

— (Hroščovo leto.) Iz Velesala se nam poroča: Tudi pri nas je rujavi hrošč nastopil v ne navadno veliki množini, in sicer prav zgodaj, ker so šolski otroci že dné 17. aprila prinesli blizu 20 tisoč hroščev. Kako marljivo so naši šolarčki (kakih 100) pokončevali tega škodljivca, dokazuje to, da so do 28. aprila zvečer donesli 112½ merinika (34.586 hl) to je okolu 1,320.000 hroščev. Ako računimo, da vsaka dvojica zaplodi povprečno 30 ogercev, pokončala je torej deca v 10 delavnikih blizu 20 milijonov ogercev, kateri bi jeden tik družega položali (1 odrasel ogerc pokrije 3 cm²) popolnoma pokrili 78 m dolg in 78 m širok travnik. Po dolgoti jeden za drugim merili bi samo 1200 km.

— (Za čebelarje.) Iz Velesala se nam piše: Takajšnji čebelar „Lukčev Jože“ imel je dné 24. prvi in 25. aprila drugi roj. Z od leta 1862., ko je imel prvi roj 17. aprila, ne pomni tako zgodnjih rojev.

— (Promocija.) Od Male nedelje se nam piše: Naš rojak cand. med. gosp. Mihalič Anton bode dne 5. majnika t. l. na Dunajskem vseučilišči promoviran doktorjem vsega zdravilstva. Vsi domačini mu srčno čestitamo in ga želimo v domovino.

— (Himen.) Poročil se je g. Franc Copf, učitelj na Ptujski okolici z gdč. Marijo Mihelič, učiteljico ravno tam.

— (Štiridesetletnica cesarjeve poroke.) Na Humu pri Ormoži je šolska mladež z učitelstvom slovesno obhajala 40letnico poroke Njih Veličanstev presvitlega cesarja Fran Jožefa I. in presvitke cesarice Elizabete se sv. mašo, okrašenjem cesarskih podob v šoli, deklamacijami, govori in patrijotičnim petjem.

— (Družbe sv. Mohorja dom.) Pod tem naslovom prinaša zadnja številka „Mira“ na prvi okičeni strani slavnostni članek o otvoritvi novega družbinega doma v Celovci. Na čelu članka stoje Stritarjevi stibi: „Lahko se res ponašamo — S to družbo sv. Mohorja — Kje je na svetu, vprašamo, — Jednaka, da ne rečem gorja?“ — K otvoritveni slavnosti, ki se je vršila v bolj skromni meri, so došli brzojavni pozdravi iz raznih slovenskih krajev.

— (Občinske volitve v Gorici) so se dovršile minulo soboto. V I. razredu so bili izvoljeni A. Bozzini, dr. H. Luzzato, A. Nigris in baron E. Ritter. Volilcev je prišlo 116.

— (Akad. društvo „Slovenija“) ima za drugo poluleto naslednji odbor: Predsednik: stud. phil. Žilih Josip; podpredsednik: stud. iur. Zwitter Davorin; tajnik: stud. phil. Mulaček Janko; blagajnik: stud. iur. Šesek Škender; knjižničar: stud. phil. Komljanec Josip; arhivar: stud. phil. Orel Ivan; gospodar: stud. iur. Šmid Fran; namestnika: stud. iur. Bizjak Alojzij; stud. vet. Engelman Edmund; pregledniki: stud. techn. Ciuha Alojzij; stud. iur. Kogej Stanko; stud. phil. Maselj Ivan.

— (Razpisana služba.) V področji politične uprave za Kranjsko je izpraznjeno mesto okrajnega zdravnika I. razreda z dohodki IX. čin. razr., eventuelno tudi mesto zdravstvenega vladnega koncipista z dohodki X. čin. razreda. Prošnje je vložiti do dne 25. t. m. pri deželnem predsedstvu v Ljubljani.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Atentat — ka-li?) V soboto peljal se je nadvojvoda Ladislav s svojim odgojiteljem iz Budimpešte na Dunaj. Blizu Budimpešte ustrelil je neznan zločinec na vlak. Krogla je priletela v kupé, v katerem so sedeli razni poslanci in jednega izmed njih lahko ranila. Začela se je stroga preiskava.

* (Nadvojvodinja Marija Valerija) je včeraj povila princa. Novorojenec in nadvojvodinja se počutita dobro.

* (Verdi in slovanska glasba.) V Genovi izhajajoči list „Il Caffaro“ javlja, da se je slavni skladatelj Verdi izrazil v nekem pogovoru jako laskavo o slovanski glasbi. Zda imata po njegovem mnenju pač še Italija in Nemčija v glasbenem svetu prvenstvo, a nova slovanska glasba kaže toliko inspiracije in kreposti, da jima bode kmalu jednaka.

* (Stoletnica obstanka mesta Odeze) se bode letos praznovala. Izdal se bode tem povodom slavnostni spis, v katerem bodo popisane vse okoliščine ustanovitve tega važnega tržišča ob Črnem morju. Neki pisatelj je skušal dokazati, da je že 500—300 let pr. Kr. na tem mestu stala grška ribarska naselbina, katera se je z ozirom na Odisejevo potovanja imenovala Odesa.

* (Belgijski anarhisti.) Predčerašnjim zvečer razpočila je v Lüttichu pred velikimi durmi stolne cerkve St. Jacques dinamična bomba. Vseled eksplozije razpočile so šipe v vseh oknih cerkve in v bližini stoečih hiš. Ranjen ni bil nihče. Policija je zaprla nekatere znane anarhiste.

Brzjavke.

Dunaj 1. maja. V sinočni seji tiskovnega odseka izjavil je minister Bacquehem, da vlada ne more privoliti proste kolportaje, da pa hoče glede časnikarske kavcije ustreči splošni želji in jo odpraviti, zato pa bo na drug način skrbeti, da se zagotovi iztirjanje glob. Minister Schönborn je izjavil, da vlada zahtevani odpravi preventivne cenzure neče ustreči, kvečjemu v slučaju, da bi se judikatura porotnikov utesnila. Glede konfiskacij je vlada sklenila, da ima drž. pravdnikstvo uredniku le članek imenovati, kateri je bil zaplenjen, ter le na posebno prošnjo tudi dotični odstavek.

Dunaj 1. maja. Poljski klub posvetoval se je sinoči o bančnih propozicijah. Razni govorniki obsojali so postopanje bančnega ravnateljstva najodločneje in se izrekli za delitev banke, da bi več ne prevladoval ogerski upliv na troške Cislitvanske.

Budimpešta 1. maja. Predsednik akademije znanosti naznanil je v včerajšnji seji, da nadvojvoda Jožef ni izstopil iz akademije.

Beligrad 1. maja. Kralj je podpisal ukaz, s katerim se imenuje Milan njegovim adlatusom in zapovednikom cele vojske. Ukaz se razglasi te dni, potem odpotuje kralj za več tednov ter prevzame Milan regentstvo.

Pariz 1. maja. Načelnikom generalnega štaba francoske vojske je imenovan general Boisdeffre.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštmem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na željo je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, za znanovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (16—6)

Umrli so v Ljubljani:

28. aprila: Dr. Friderik Zupan, odv. kand., 29 let, Knafove ulice št. 5.
29. aprila: Mis Karol, učitelja sin, 2 leti, Rožne ulice št. 19. — S. lig Ivan, litograf, 72 let, Tržaška cesta št. 12.
30. aprila: Vider Amalija, črevljarka hči, 4 leta, Kolodvorske ulice št. 6.

Naznanilo.

Dne 6. maja t. l. ob 8. uri dopoldne bodo Škrlejevi dediči iz Sobočevega pri Borovnici na javni dražbi prodajali

več kot 300 oral

lepega zaraščenega gozda.

Gozd obstoji iz več parcel in se bodo taiste posamezno v popolno last oddajale.

Pogoji so na razpolaganje v občinski pisarni v Borovnici in pri Škrlejevih dedičih. Natančnejša pojasnila poizvedo se tudi pri g. Josipu Milavcu v Cerknici.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. aprila	7. jutraj	726.4 mm.	12.4° C	sl. svz.	obl.	14 10mm
	2. popol.	726.4 mm.	13.4° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	727.3 mm.	10.0° C	sl. svz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 11.3°, za 0.2 nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. maja t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98	"	35	"
Avstrijska zlata renta	120	"	15	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	90	"
Ogerska zlata renta 4%	119	"	15	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1000	"	—	"
Kreditne delnice	352	"	35	"
London vista.	125	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	22 1/2	"
20 mark	12	"	25	"
20 frankov	9	"	94 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	90	"

Dne 30. aprila t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zaat. listi	123	"	20	"
Kreditne srečke po 100 gld.	—	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	"	75	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	287	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	34 1/2	"

Izgubila se je

te dni v mestnem okrožju zлата broša z bisernico in safirjem. Ista ima obliko branceljna, nosi na perutih safirje in bisernico z briljanti. — Tisti, ki jo je našel, se uljudno prosi, isto oddati proti dobri nagradi na Turjaškem trgu št. 3. (481—3)

Direktne naročbe elegantnega

Liberškega suknenege blaga

na cele obleke po nizki ceni. Čisto volneni cheviot in gredšane tkanine (Kammgarne). Cela obleka za gospode gld. 6.70. Vzorci se pošiljajo, če se nam pošlje znamka za 5 kr. Fran Rehwald sinovi, zaloga suknenege blaga v Liberci (Reichenberg), Češko. (369—12)

80 metr. centov

sena

je na prodaj pri (490)

gosp. Ivanu Kavčiču

posestniku v Medvodah na Gorenjskem.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1894.

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine varo, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. jutraj mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine varo, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje (v Rudolfovo od dneva otvorjenja prometa).

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bode promet odprt).
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 44 min. dopoldne mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bode promet odprt).
Ob 4. uri 48 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja (iz Rudolfovega stoprav od dneva, ko bode promet odprt).
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. jutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " dopoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. jutraj iz Kamnika. (4—97)
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Naznanilo.

Ker prenovitev prostorov kazinske restavracije še ni dogotovljena, prevzamem iste še le v soboto 5. maja.

Z velespoštovanjem

Henrik Höselmayer

(489—2)

restavratör.

NOVO!

Paulinova

(821—8)

Kranjska vinopivnica

v Ljubljani, Slonova ulica šte. 52

toplo priporoča

namizno vino:

Istrijanca rudečkastega	liter po	24 kr.
" rudečega	"	28 "
" belega	"	28 "
Tirojca rudečega	"	28 "
" belega	"	28 "
Dočnjskega cvička rudečkastega	"	32 "
" belega	"	32 "

Specijalno vino:

* Burgunderja rudečega	liter po	40 kr.
* Sistijskega belega	"	40 "
* Zelenike (Riesling) belega	"	48 "
* Teranca rudečega	"	48 "

Pivo:

Fino Bavarsko črno, iz občeznane pivarne Kundl (ustanovlj. 1658) bavarski bokal (1/2, litra) 11 kr.
V množini nad 10 litrov, v steklenicah v hišo stavljen, ceneje liter po 1 kr., nad 50 litrov po 2 kr., in zunaj mesta nezadavčeno po 6 kr. Na debelo mnogo ceneje.

Za pristnost vsako jamstvo.

One z * zaznamovane vrste so iz občeznane vinokletarstva knežije Hohenlohe.

NOVO!

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.